

Nr 99.

Av herr Nilsson i Bästekille, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag till Lantbruksnämnderna: Kostnader för planeringskommittéer.

Under nionde huvudtiteln, punkt 10, Kostnader för planeringskommittéer, har departementschefen hemställt om ett till 200 000 kronor minskat anslag, vilket innebär en besparing med 50 000 kronor i förhållande till föregående år. I lantbruksstyrelsens motivering för anslaget framhålles att planeringskommittéerna huvudsakligen sysslat med befolkningsutredningar rörande landsbygden, med utredning i samråd med 1951 års jordbruksrationaliseringsutredning samt med vissa regionalplaner.

Med hänsyn bl. a. till angelägenheten av att iakttaga största möjliga sparsamhet med statsutgifterna bör enligt min mening lantbruksnämndernas arbete kunna begränsas, utan att detta inverkar på jordbrukets rationaliseringstakt. Erfarenheten har också visat, att den starka effektivitetsökningen inom jordbruket till övervägande del är ett resultat av jordbrukarnas egna insatser. Det arbete som utföres av planeringskommittéerna synes däremot i mycket ringa grad ha resulterat i praktiska åtgärder, vilket bl. a. kan förklaras av att nu rådande förhållanden på arbetsmarknaden och produktionsinriktningen inom jordbruket i hög grad försvårar uppgörandet av praktiskt genomförda regionplaner. På grund härav bör enligt min mening planeringskommittéernas verksamhet upphöra. Den under senare tid bedrivna verksamheten som, förutom olika detaljutredningar, endast haft den omfattning som påkallats av aktuella rationaliseringsbehov, bör enligt min mening kunna ombesörjas utan härför speciellt konstruerade planeringskommittéer.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta avslå Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 1 att för budgetåret 1954/55 anvisa anslag till Lantbruksnämnderna: Kostnader för planeringskommittéer.

Stockholm den 22 januari 1954.

Jöns Nilsson
i Bästekille.